

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 18^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Πρός
τόν ιερό Κληρο καί τόν εὐσεβῆ λαό
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Παιδιά μου ἀγαπητὰ καὶ εὐλογημένα,

Ἐλάχιστα λεπτὰ ἔμειναν ἀπὸ τὴν στιγμή ἐκείνη πού ὅλοι μαζί, τὰ μέλη τοῦ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, θά ἀκούσουμε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως νὰ ἀντηχεῖ σὲ ὅλη τὴν κτίση:

«Χριστὸς Ἀνέστη» - «Ἀληθῶς Ἀνέστη»!

Δὲν ὑπάρχει κανένα ἐκπληκτικότερο ἄκουσμα ἀπὸ αὐτό. Δὲν ὑπάρχει κανένα οὐσιαστικότερο ἄγγελμα. Δὲν ὑπάρχει τίποτε μεγαλύτερο καὶ πιὸ ἐλπιδοφόρο, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς δὲν ἐπέστρεψε ἀπλῶς ἀπὸ τὸν θάνατο, ἀλλὰ τὸν νίκησε ὀριστικά, τὸν ξεπέρασε καὶ δὲν ξαναπέθανε. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ φανέρωσε τὴν ὄντως Ζωὴ πού δὲν νικιέται ἀπὸ τὸν θάνατο καί, πλεόν, ὅπως ὁ ἱερός Χρυσόστομος διακηρύσσει στὸν Κατηχητικὸ τοῦ Λόγου, δὲν ὑπάρχει «νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος».

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος, ὁ ἰδρυτὴς τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὁ πρῶτος μέγας θεολόγος, πού ἀνέπτυξε καὶ ἀνέδειξε τὴν καθοριστικὴ σημασία τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τονίζει ὅτι ὁ Χριστὸς ἀνασταίνεται καὶ μαζί Του συν-ανασταίνει καὶ ὅλους ἐμᾶς: «Ἐὰν πιστεύουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς πέθανε καὶ ἀναστήθηκε», γράφει στὴν πρώτη πρὸς τοὺς προγόνους μας Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ του, «ἔτσι καὶ αὐτοὺς πού πέθαναν πιστεύοντας στὸν Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς θά τοὺς ἀναστήσει γιὰ νὰ ζήσουν μαζί του»¹.

Ἡ πίστη στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἡ ἀπαρχὴ τῆς νέας καὶ αἰωνίας βιοτῆς καὶ ὁδηγεῖ μὲ βεβαιότητα στὴν σωτηρία τῶν πιστῶν, δηλαδή στὴ νίκη, τοῦ καθενός μας προσωπικά, κατὰ τοῦ θανάτου. Καὶ τοῦτο

¹ «εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ» (Α΄ Θεσ. 4,14)

γιατί, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ προσφέρει τὴν ἀθανασία καὶ τὴν ἀφθαρσία σὲ ὅλους, μὲ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε τὴν ἴδια ἀνθρώπινη φύση μὲ τὸν Θεάνθρωπο Χριστό.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀνακαινίζει τὴ ζωὴ μας καὶ δίνει νέο νόημα στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, προσανατολίζοντάς τὴν πρὸς μιὰ καινούρια πραγματικότητα ἐνότητος καὶ κοινωνίας, μιὰ καινούρια ζωὴ, τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν συμβατικὴ ζωὴ τῶν διαιρέσεων, τῆς φθορᾶς, τοῦ πόνου καὶ τοῦ θανάτου. Ἀπὸ τὸν κενὸ τάφο ἀναδύεται ἡ ὑπόσχεση, πὼς τίποτε δὲν χάνεται, ὅταν εἶναι ἐνωμένο μὲ τὸν Χριστό.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα γεγονός τοῦ παρελθόντος· εἶναι τὸ ἀέναο παρόν τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμο. Εἶναι ἡ θεμελιώδης ἀλήθεια καὶ τὸ ἀπόλυτο γεγονός τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Εἶναι ἡ ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν καὶ ἡ πανηγυρὶς τῶν πανηγύρεων². Εἶναι αὕτῃ ποὺ ὑπογραμμίζει τὴ νίκη τῆς ἀληθείας πάνω στὸ ψέμα. Τὴ νίκη τῆς ἀγάπης πάνω στὸ μῖσος. Τὴ νίκη τῆς ζωῆς πάνω στὸν θάνατο.

Ἀδελφοὶ μου καὶ παιδιὰ μου,

Αὕτῃ τὴν ἀλήθεια ποὺ σώζει, καλούμαστε νὰ συνειδητοποιήσουμε ἀπόψε τὸ βράδυ. Καὶ συναισθανόμενοι τὸ μέγεθος τοῦ θαύματος, νὰ γιορτάσουμε καὶ νὰ πανηγυρίσουμε τὴν αὐγὴ τοῦ προσωπικοῦ μας Πάσχα, τοῦ δικοῦ μας περάσματος ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ Ζωή. Γι' αὐτὸ, ἅς μὴ φύγουμε μόλις ἀκούσουμε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»· ἅς μείνουμε ὡς τὸ τέλος τῆς Ἀναστάσιμης Λειτουργίας κι ἅς γίνουμε ἔτσι κι ἐμεῖς, αὐτόπτες μαρτυρὲς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλους μὲ πολλὴ πατρικὴ ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

² Ἡ Ὡδὴ Πασχαλίου Κανόνας